ORiFLAMA

Número 66 Juny 1929

BUTLLETÍ PORTAVEU DEL CENTRO MORAL INSTRUCTIVO DE GRACIA

CAFÉS
TORREFACTES

MARACAIBO

ELS MÉS EXQUISITS

Casa Central:
Salmerón, 124 (cantonada Montseny)
Sucursal Sabadell:
Plaça Pi i Margall, 16

Preus especials per a
BARS,
RESTAURANTS,
LLETERIES
I
SOCIETATS

La Casa Central obsequiarà a tot comprador de 100 grams de cafè, que presenti aquesta Revista, amb una capsa de pastilles de cafè amb llet, de la marca «El Explorador», de Logroño.

CONFITERIA
BOU

Casa Central: Salmerón, 101
Sucursal: Verdi, 54 (Gràcia)

Dolços i pastes fines: Vins de marca i licors: Especialitat en els encàrrecs Bomboneres: Caixes de luxe: Porcellanes fines, pròpies per a presents

EL MILLOR XAMPANY CATALÀ
ESTEVE LLACH-TOSSA
Es troba en les millors confiteries i colmados

Encàrrecs major i detall:
DOLCERIA BOU

"L'ESTISORA"

SASTRERIA
VILA

ELEGÀNCIA
I BONS PREUS

Rebudes les novetats per a la temporada d'estiu

SALMERÓN, 89

Grans Magatzems

Les Amèriques

Preu Fixe ~ Salmerón, 47 ~ Telèfon 71984

✡

Grans col·leccions en l'última novetat d'estiu en
SEDERIES, LLANERIA i COTONS FANTASIA
Mantons de MANILA autèntics
Tapets fil estampats i cretones : Estors, MALLES per a visillos : Bànoves
Seda a PREUS BARATÍSSIMS
Barnusos, trajos i gorres de bany

Llenceria a preus de fàbrica : Secció especial per a dols

TOT BO I BARAT

ESCULTURA RELIGIOSA

JOSEP M.ª CAMPS I ARNAU

Carrer Montseny, 77 Barcelona (Gràcia)

GRANS MAGATZEMS

"LES COLUMNES"

Grans existències en altes novetats per estiu en SEDERIA, LLANERIA, COTONS i FANTASIES

Esplèndit assortit en MANTONS DE MANILA, ECHARPES i MOCADORS pintats i brodats

CASA ESPECIAL EN ARTICLES DE DOL — *Preu Fixe*

OLLÉ Y SALVADÓ, S. en C.

Salmerón, 113 i Sant Marc, 2, 4 i 6 / Telèfon 73752 / Barcelona-Gràcia

Estorería
Espartería
Fàbrica de Persianes

V.dua de J. Caralt

Venda i reparació de
Persianes
de totes menes
Cortines orientals
pita, bambú, cep i vidre

SALMERÓN, 170, davant Plaça Trilla
Sucursal: ASTÚRIES, 11
BARCELONA

JOSEP MATAMOROS

Peluqueria per a Senyores

Plaça Rius i Taulet, 18
BARCELONA

Tallar el Cabell. .	Ptes.	1'00
Ondular	»	1'50
Rentat del Cap . .	»	1'50

OR I FLAMA

BUTLLETÍ-PORTAVEU
DEL CENTRO MORAL
INSTRUCTIVO DE GRACIA
CASAL SOCIAL:
ROS DE OLANO, 7 i 9
BARCELONA

NÚM 66 ANY 1929 JUNY

L'EXEMPLARISME CATÒLIC

Som poc exigents, molt poc exigents, amb el nostre jovent. I el mal està en ço que en comptes de retreure'ns la manca d'exigència que és una veritable falta en qui ha assumit la responsabilitat d'un educador, més aviat hom ens demana en quin dret voldríem fundar les nostres exigències.

Les quatre ratlles que segueixen, amb tota la seva eixutesa, voldrien senyalar el camí d'arribar a trobar el fonament de les exigències amb què l'educador hauria de tractar els qui s'ha encarregat d'educar.

El catòlic està obligat a donar bon exemple. La condició de catòlic no és d'aquelles coses que hom pugui fàcilment amagar. El catòlic ha d'obrar sempre com a catòlic.

Dir que un catòlic ha d'obrar, sempre, com a catòlic no és pas igual que dir que un catòlic sempre ha d'estar dient que és un catòlic; vol dir, però, que sempre ha d'obrar de conformitat amb les pròpies creences i no pot, mai, deixar de fer via, dret al fi trascendental del propi viure.

Esdeveniments que acabem de presenciar ens diuen la força espiritual que representa el catolicisme en els nostres dies. Aquests esdeveniments no poden ésser més variats.

Anomenem-ne alguns: el Tractat del Laterà, entre el Papa i el Rei d'Itàlia; la recepció de l'escriptor anglès Hilari Belloc a la Sorbona de París; la concessió del premi Nobel a la Sra. Sigrid Undset i l'apoteosi del Mariscal Foch. Aquests esdeveniments

són exemples colpidors de la vida de la Santa Església. El Partit Fascista a qui plauen tant les solucions de força ha cercat amb una fórmula de dret la fi de la sacrílega contesa entre l'Església i el Regne d'Itàlia.

La recepció de Mr. Belloc, a la Sorbona, ha revelat a moltíssima gent l'existència d'un escriptor catòlic d'excepcional importància. La concessió del Premi Nobel de Literatura ha fet adonar que, a Noruega, el pensament catòlic està dignament representat. Els funerals del Mariscal Foch, més que l'apoteosi d'un gran victoriós, han estat l'apoteosi de l'esperit religiós de l'home de la gran victòria.

Tots els comentaris que els anotadors de la vida contemporània han fet d'aquests esdeveniments han estat d'una manera o altra, apologia de la religió catòlica. En aquests esdeveniments el catolicisme ha tingut una significació altíssima. Mr. Poincaré va declarar públicament, ben públicament, davant del reixat dels Invàlids, a París, que negligir l'aspecte religiós de la vida del Mariscal fóra una traïció contra la veritat.

La Sra. Undset ha consagrat la seva nomenada d'escriptora genial amb obres que com ara *Kristin Lavransdatter,* són una enèrgica evocació dels temps benaurats en què la Noruega no havia estat babejada pel verí de l'heretgia.

Mr. Belloc ha sentit l'anguniosa pregunta que fa anys estan fent molts homes de bona voluntat: Voleu dir que l'Europa no està a punt de caure, a causa més aviat dels seus propis mals que de les escomeses dels seus enemics?» A aquesta pregunta Belloc ha tingut el coratge de respondre, amb una vida de treballador infadigable: «L'Europa o torna a la Fe o se'n va per terra».

L'encontre del Fascio amb el Papat no necessita els nostres comentaris. L'implacable Mussolini que ha fet guerra sens pietat a tota mena d'oposició política, s'és aturat respectuós davant de la formidable oposició que als seus propòsits d'organització estatista, representava l'actitud reservada del Papa ofés per les violències dels invasors de l'Estat Pontifici.

Tenim, doncs, casos ben concrets de la influència de la idea catòlica sobre tota la humanitat. Considereu el que seria si la influència que exerceixen els genis damunt tot el llinatge l'exercissin, en l'esfera de les seves relacions, tots i cada un dels catòlics. Si cada catòlic s'afanyés a realitzar el tipus de perfecció que el

Crist ens ha proposat en el seu Evangeli ¡com s'hi coneixeria en les treballades i en els veïnats.

El jove catòlic que no vagi a cercar en els principis de la seva Religió els motius *de tota la seva acció,* desacredita el catolicisme. L'educador que no ensenya al jovent l'obligació que té d'excellir en tota mena d'activitat, en virtut del principi religiós que professa, falta als seus deures elementals.

Podríem dir que el fonament de les nostres exigències envers el jovent està contingut en la Paràbola dels talents tal com ens la proposa N. S. Jesucrist en l'Evangeli segons Sant Mateu, XXV-14-30. Tenim el dret d'exigir al nostre jovent que no hi hagi porucs que amaguin el talent que l'amo els ha confiat ; no podem consentir que a cap dels nostres sigui aplicadora aquella sentència que condemna el servent inútil a ésser llançat a la tenebra exterior.

J. S.

MOTS DE PRESENTACIO DEL FILM EVEREST (1)

Senyores, Senyors, Amics :

El Centre E. Barcelonès i la Joventut del nostre Centre Moral us ofereixen una nova vetllada excursionista. És la segona d'enguany i consistirà, com ja sabeu, en la projecció de la pellícula «La Epopeia de l'Everest». Vosaltres, enamorats de la muntanya, gaudireu d'un espectacle únic que, a no ésser pels avanços tècnics de la nostra civilització, hauria estat reservat solament als expedicionaris d'aquesta gran aventura. I nosaltres, els qui hem organitzat aquests actes, ens sentim demés joiosos d'haver aprofitat aquesta avinentesa per refermar els llaços d'amistat i companyonia que existeixen entre totes les entitats i tots els individus aquí aplegats.

(1) Llegits en la vetllada del dia 2 de maig amb motiu de la projecció de l'esmentada pel·lícula.

* * *

La pellícula que ara va a projectar-se no és una pellícula vulgar. No és tampoc una superproducció. No ha estat filmada en cap estudi nordamericà ni alemany. Ni té per protagonista cap estrella cinematogràfica.

I tot i amb això és una pellícula única, d'un valor documental inapreciable, d'unes belleses de realització sorprenents. És «La Epopeia de l'Everest». Els herois no són decoratius, són autèntics. Onze anglesos composen l'expedició, a més els porteurs sherpanepalesos. La gran aventura es converteix en tragèdia en haver-hi víctimes. El fons decoratiu és : el país misteriós del Thibet i la bellesa imponent i terrible de l'Everest.

L'Everest, cim culminant del planeta (8.840 metres sobre el nivell del mar) forma part de la gran serralada de l'Himalaia que separa la India del Thibet.

L'enorme massís de l'Himalaia és el més gran accident geogràfic del món. Té més de 80 pics que depassen els 7.300 metres, vint dels quals tenen més de 7.900 metres i sis passen de 8.200. Des del nord de l'Afghanistan es dirigeix regularment cap a l'est fins als confins de la Xina en una llargada de dues mil milles. Algunes expedicions parcials han estat fetes diverses vegades i el coronel Everest, que fou qui primer el descobrí donà el nom a la muntanya. Els naturals dels país en diuen «Chomo-Lung-Ma», que vol dir deessa mare de la terra.

És clar que d'aquestes ascensions esporàdiques a les expedicions com la que anem a veure hi va un gran pas. I és que l'afany de conquesta és innat en l'home. Saber d'un lloc que no ha estat encara violat per la petja humana exerceix de seguida una fascinació gran i si les dificultats a vèncer semblen insuperables l'home afina el seu enginy i dóna ales al seu coratge. ¿Com podria explicar-se altrament l'atracció dels Pols? Vegeu un Amundsen, un Scott, un Byrd. ¿I l'atracció de les regions inexplorades i desèrtiques? ¿Cal esmentar Livingstone?

Per això en lloc d'una ascensió feta amb un caire particular foren organitzades metòdicament aquestes expedicions.

La de l'any 1922 que dirigí el Coronel Howard-Bury tenia com a finalitat, no pas assolir el cim sinó explorar tots els seus voltants per veure per on podia ésser atacat victoriosament.

La piràmide final de l'Everest consta de tres arestes principals ; l'aresta oest, la sud-est i la nord-est, aquesta darrera essent la més practicable calia cercar per on anar-hi, la qual cosa devia efectuar-se precisament pel coll Nord. Després de moltes recerques fou trobat el lloc vulnerable per passar aquest coll i per tant per assolir el cim. L'expedició de l'any 1924, que és la que veureu, anava ja per fer l'ascensió final. ¿Ho aconseguí? No ho aconseguí? Veus aquí l'enigma que no s'ha pogut resoldre. Després de la temptativa de Norton i Somervell, els quals arribaren a 274 metres del cim, sortiren Mallory i Irvine per la temptativa final... i no han tornat.

Foren vistos per Odell, quan els mancaven uns 150 metres per assolir el cim, que continuaven l'ascensió, tan fadigosa i quan la boira, per allà tan freqüent els cobrí i res més se n'ha sabut d'ells.

Fins aquí l'expedició. Posteriorment el coronel Norton, parlant de les possibilitats futures s'ha mostrat optimista. Tenint present l'experiència d'aquestes dues expedicions, la darrera es portà a terme en unes condicions de temps dolentíssimes, ha manifestat que el cim de l'Everest pot ésser atès i que ells no descoratgen pas. Una nova expedició serà feta amb totes les probabilitats d'èxit al seu favor. És admirable aquí de constatar la formidable tenacitat anglesa. Què hi fa que el primer intent no reixi, encara que estigui ben preparat? Ells hi tornaran una altra vegada i una altra fins a vèncer. Aquest gran esforç de voluntat assolirà l'èxit, no ho dubteu. La voluntat és una cosa que no coneix obstacles i si els coneix és per vence'ls.

* * *

Hi ha hagut qui ha discutit la utilitat, el perquè, d'aquestes expedicions. Car a més d'ésser molt costoses, exigeixen sovint grans sacrificis i a voltes àdhuc hi ha víctimes. I és que cal considerar les coses no des d'un punt de vista egoista, sinó des d'un punt de vista humà. Aquestes expedicions tenen dos grans valors : el valor esportiu i el valor científic. Cal realment sentir l'atracció de la muntanya i estimar-la per compendre el què representa una ascensió a l'Everest, la muntanya inviolada, la muntanya culminant de la terra. El fet de superar totes les dificultats, que no són pas poques ni petites, per assolir el cim. El triomf de la voluntat humana sobre els obstacles que s'oposen

al seu objecte, quan aquest és noble, justifiquen abastament aquestes temptatives heroiques i fecundes que reivindiquen tota una època titllada d'egoista i materialitzada.

És el triomf de l'idealisme per sobre les mesquines preocupacions interessades de cada dia.

És el retorn a aquell equilibri de les facultats humanes, en mala hora romput. És l'educació del caràcter, que s'afina i es vigoritza amb l'exercici constant contra les dificultats per fer triomfar la voluntat de l'home. És, en fi, la confirmació de la reialesa humana que Déu va conferir als nostres primers pares en dir-los que s'escampessin per tota la terra i la dominessin.

És també la recerca científica ço que mou l'home a explorar lo inconegut. Odell, geòleg professional, ha pogut fer constatacions preciosíssimes sobre el caràcter d'aquesta part de la crosta terrestre. El major Hingston, metge i naturalista de l'expedició, ha recollit una sèrie d'observacions sobre la vida humasa i animal a les més grans altituds. Hom ha fet addicions a la carta topogràfica d'aquell massís de l'Himalaia. Hom ha collecionat mamífers, ocells i plantes en nombre molt abundant i finalment hom ha arribat al convenciment que, amb homes que s'aclimatessin durant algun temps a l'altura mitjana de la gran messeta del Thibet fóra possible arribar al cim de l'Everest sense cap auxili artificial. I és que l'exercici desenrotlla i vigoritza totes les facultats humanes.

Un altre dels mòbils d'aquestes expedicions és el patriotisme. Els anglesos han volgut que fos per Anglaterra la glòria de la descoberta i han estat a punt d'aconseguir-ho. Almenys ells han estat els pionniers d'aquesta empresa titànica.

Caldria despertar, entre nosaltres, l'interès per aquestes coses. Caldria que l'idealisme i que l'esperit d'aventura tinguessin més devots. Llegiu l'història. N'està plena d'exemples.

Vegeu Ramon Llull, L'Ali-Bey, En Sinibald de Mas, En Ramon Muntaner per citar uns noms a l'atzar. Pàtria d'apòstols, de rodamons, de gent d'aventura, de conqueridors i àdhuc de descobridors, és la nostra. Cal retornar a la tradició pairal, per fer gran i forta a la nostra pàtria ; ens ho diuen els pobles forts d'avui i la prosperitat passada.

A. SERCH.

LA PERFECCIÓ CRISTIANA

Segons l'etimologia del mot, és «perfet» completament fet, (*per-fectum*) aquell ésser que està en plena possessió de tota la realitat que convé a la seva naturalesa. L'home orb és imperfet, perquè està mancat d'un dels organs que la naturalesa li demana. Cada un dels elements constitutius de la perfecció natural d'un ésser, pot dir-se que és una de ses perfeccions; llur harmoniosa integritat és, doncs, sa perfecció. Les idees de realitat actual i de perfecció esdevenen intercanviables, segons aquesta sentència dels filòsofs: *Unumquodque in tantum perfectum est in quantum est actu.*

Déu no és ni fet ni perfet. Déu és un ésser subsistent, és l'Ésser amb tota sa plenitud; no li manca cap realitat, i si ens és permès dir-ho—amb el llenguatge que hem d'emprar sempre que de la Divinitat es parla,—Déu és absolutament perfet; puix Ell posseeix tota la perfecció que convé a la seva naturalesa. La naturalesa de Déu és la d'ésser l'Ésser subsistent per Ell mateix, ço que vol dir que Déu és l'Ésser amb tota la extensió de la paraula: l'actualitat total, la perfecció infinita.

L'home no és pas perfet, però l'home és perfeccionable.

Déu no és perfeccionable: Déu és un *Acte*, és a dir, una Realitat que comprèn essencialment tot allò que és un acte o una realitat perfecta. Déu no pot adquirir més del que té; intrínsecament no és susceptible de perfecció.

L'animal no pot perfeccionar-se perquè, ja des del seu origen, té les facultats limitades als objectes concrets que li priven l'expansió de les dites facultats.

L'home té dues potències, la intelligència i la voluntat, que són d'una capacitat indefinida; no hi ha cap objecte determinat que les limiti; des de la infantesa fins a la vellesa, no hi ha cap cúmel de veritats conegudes que comblin o satisfaguin sa capacitat intellectual: cap cúmul de béns ni de goigs omple ni satisfà son desig d'amar. Tant és així que podem afirmar que el desig i la necessitat que tenim de saber i d'amar, són en nosaltres sense mida, i, per lo tant, són indefinidament perfeccionables.

D. CARD. MERCIER

(*Seguirà*)

LA NOSTRA TASCA

VIDA ESCOLAR

L'acte més important escolar de la darrera mesada i el més trascendental del curs és el de la celebració de la primera comunió. Aquest any han estat vint-i-dós els nois que l'han celebrada. I encara s'hi haurien hagut d'afegir alguns més si es poguessin véncer certs escrúpols o conveniències de família que en aquest cas bé pot aplicar-se-li amb més propietat que mai que pretenen ésser més papistes que el Papa.

La festa, com de consuetud en la nostra Escola tingué lloc en la diada de l'Ascensió i en l'Església parroquial. Festa d'efussió escolar i de col·laboració familiar, tant com de comunicació amb l'esperit viu de la parròquia, revestí aquella dolça i solemnial festa, en que es defineixen i s'expressen els sentimens més profunds de fervor religiós. Les veus tendrals de tots els escolars tremiren sota la volta, amb ingènua emoció, en el càntic de la missa, i en la salmòdia dels himnes litúrgics. El senyor rector, amb aquell to que afina la veu del sacerdot i la del pare a la vegada, digué una escaient plàtica. I els novells combregants foren acompanyats en l'àpat eucarístic, no sols per llurs companys majors sinó per nombre considerable de socis de la nostra Casa, i per una munió de llurs familiars. Les notes del Virolai acompanyà la desfilada de la sortida, la senyera de la nostra Escola, gloriosament desplegada al vent, com un vot públic de fermança pietosa i de extrema continuació.

Després a l'Escola, fou servit a tots els escolars un frugal àpat, també amb la companyia de moltes famílies. Ramells de flors i crestes de ginesta perfumaven l'aire. I nosaltres sentíem, vivíem el punt de la col·laboració entre l'escola i la família, condició indispensable per a l'eficàcia de la tasca. Tandebò que fos força duradora. I tandebò també que el Pa de la Vida Eterna hagi fet als novells combregants i a tots, nous completament llurs cors, llurs veus i llurs obres.

Que el somriure de la joia cristiana no s'esborrés jamai de llur rostre.

Joventut

Un èxit esclatant de públic, d'organització i de contingut fou la vetllada cinematogràfica del dia 2 de maig darrer, organitzada per la nostra Joventut amb la cooperació del C. E. Barcelonès.

El nostre estimat consoci N'Amadeu Serch, féu la presentació de la pellícula amb unes belles i escaients paraules d'introducció, que publiquem en aquestes mateixes planes. Seguidament fou projectada «La Epopeia de l'Everest», pellícula magnífica, que fou seguida amb veritable devoció per tots els assitents a l'acte. Allí hom pogué admirar les construccions originals dels poblats tibetants amb les seves típiques costums, tan diferents de les nostres; la ruta interminable a través d'aquell país desolat i trist; l'entrevista amb el gran Lama del Thibet qui els beneí però els assegurà el

fracàs; l'ascensió mateixa des del campament de base de la Vall de Rongbuk fins al campament de Txang. La A 8.290 metres d'altitud, d'on sortí la temptativa final de Mallory i d'Irvine; la recerca inútil dels malaventurats alpinistes i el petit monument funerari aixecat en honor d'ells; els bells paratges de glaç blau que tingueren d'atravessar i finalment el retorn i l'abandó de la muntanya. Veus aquí d'una manera molt esquemàtica els trets principals d'aquest gran film.

El públic que omplia completament la sala, totes les entitats excursionistes barcelonines hi eren representades, sortí complascudíssim de l'acte, donant-se el cas d'individus que ja havien vist tres o quatre vegades aquesta pellícula i la tornaven a veure amb la mateixa illusió de la primera volta.

Programa de Joventut

Mes de juny

Dia 5.—A les vuit del vespre. Conferència pel Dr. Bach sobre «Fabricació de la seda artificial».

Dia 9. — Missa de costum, a dos quarts de nou.

Sortida fotogràfica, a les 10 del matí. Reunió al Centre.

Dia 12.—A les vuit del vespre, reunió ordinària.

Dia 16.—Aplec a Santa Creu d'Olorde, segons programa a part.

Dia 19.—A les vuit del vespre, conferència pel senyor Angel Grau sobre «Geografia humana».

Dia 23. — Missa de costum, a dos quarts de nou.

Dia 26.—A les vuit del vespre, conferència honorant les virtuts de l'angèlic Sant Lluís Gonçaga, copatró de nostra congregació, pel Dr. Batlle.

Dia 29.—Festivitat de Sant Pere. Festa patronal del Dentre. A les vuit. Missa solemne a la Parr¡quia de Jesús.

Dia 30.—Missa de costum, a dos quarts de nou.

Aplec a Santa Creu d'Olorde

que es celebrarà el dia 16 de juny

PROGRAMA

A les 7 del matí.—Sortida per l'estació de Gràcia amb el tren elèctric cap a Les Planes. (Hi ha una cursa de parelles mixtes que sortirà a aquesta hora cap a Santa Creu).

A les 10.—Missa solemne; després processó pels volts de l'Església.

A les 12.—Enlairament de globus.

A les 4 de la tarda.—Gran tòmbola humorística.

A les 5.—Concurs de salts a la corda per a noies.

Curses i pràctiques Morse pel Grup de novells excursionistes de Joventut.

A les 7—Festa de comiat, ,a l'Església.

Nota.—La repartició de premis del Concurs i curses de l'Aplec es celebrarà el dia 6 del proper juliol, a les 10 del vespre, al Centre, donant-se després una selecta audició de Sardanes per la Cobla Barcelona.

Programa

«Quan era xiqueta.»
«Gegants de Vilanova.»
«Camprodon.»
«Dintre el bosch.»
«L'Anell de Prometatge.»
«La Font de l'Albera».

Festes de germanor

El diumenge, dia 14 d'abril últim, al Palau de la Música Catalana s'hi executà un magne Concert per una massa coral composta de la Schola Cantorum, de la Pia Unió de S. Miquel Arcàngel, de l'Orfeó de Sans i de l'Orfeó Montserrat, del nostre Centre.

Era un dels actes amb què les tres entitats festejaven el XXV Aniversari de l'apostolat coral de llur mestre N'Antoni Pérez Moya, unides en simpàtic aplec de germanor.

Les composicions que integraven el notable programa no cal dir que foren interpretades amb justesa i mestria, es traslluïa en els cantaires un fervor i un entusiasme que es féu encomanadís al nombrós públic que s'hi aplegà desitjós de retre un homenatge d'afecte a l'amic i admirat mestre.

No és precís fer la ressenya ni àdhuc comentar la interpretació que obtingueren les composicions cantades, algunes foren visades. L'efecte que produïren és comprensible, atès el grandiós nombre d'orfeonistes i l'entusiasme que, com acabem de dir, aquests senten. Sobretot l'Aleluia de l'Oratori «El Mesias», d'Haindel, acompanyat a l'orga pel Sr. Roma, produí un efecte grandiós i magistral.

En la segona part hi cooperà la «Cobla Barcelona», acompanyant les sardanes originals del Sr. Pérez Moya «Dintre del bosc», «El ram Santjoanenc», «Marinada» i «La festa major de Vilaxica» i la composició «L'estol cantaire». Totes les sardanes s'hagueren de repetir davant les expressives mostres d'agrado amb què eren escoltades. En veritat són molt escaientes i molt ben treballada l'instrumentació. «Dintre del bosc», acompanyada per cobla resulta veritablement encisadora, el mateix que la «Marinada», que són sens dubte les dues millors.

Entre els oients que assistiren a aquest acte de simpatia envers l'illustre mestre hi vegérem els mestres Millet, Salvat, Potellas, Penina, Barbarà i altres que sentim no recordar! hi havia també el Rvd. doctor Barone, Ecònom de la Mercè, els tres rectors de la nostra barriada de Gràcia i les Juntes de govern de les esmentades entitats corals.

A les moltes felicitacions que personalment rebé el Sr. Pérez Moya, a les encomiàstiques notes periodístiques que de competents i autoritzades plomes tinguérem el gust de llegir, amb motiu de tan joiós aconteixement hi afegim la nostra, humil sí, però no per això menys sincera.

Coneixem de temps al Sr. Pérez Moya, ens honrem amb la seva amistat i ens plau poder-li donar per sobre l'admiració que per ell sentim el nom d'amic. Hem pogut constatar abastament el treball, l'esforç, l'abnegació que en detriment de la seva salut significa portar a cap aquest apostolat, el qual vint-i-cinc aniversari hem celebrat, i per això, després d'adherir-nos a totes les manifestacions de reconeixement que se li han fet, després de sentir-nos satisfets de les demostracions laudatòries per ell, de cor demanem a Déu que continuï afavorint-lo amb la llum de la inspiració i li doni forces per a perseverar en aquesta obra tan meritòria a la qual s'ha consagrat des de la jovenesa.

— Un altre acte com a conclussió dels que s'han celebrat per l'indicat motiu, tingué lloc al local de l'Orfeó de Sans, el dia 9 de maig últim, festivitat de l'Ascensió del Senyor, a la

tarda. Els orfeonistes de les tres entitats corals celebraren una festa íntima que fou aprofitada per a fer ofrena a llur estimat mestre d'un present i d'un artístic pergamí, palesant-li llur afecte i admiració. Es serviren dolços i copes de bon vi i es puntejaren algunes sardanes, amb les quals acabà la simpàtica reunió.

VII Romiatge gracienc a Montserrat

La visita anyal a Montserrat, iniciada ahir per l'Orfeó Montserrat, i esdevinguda avui una pública manifestació de pietat dels catòlics de Gràcia, s'ha efectuat ja, podent, grat sia a Déu, afegir, amb èxit i feliçment.

La febrositat que precediren els dies 20, 21 i 22 d'abril en què tingué lloc s'és convertida en una certa melangia produïda per l'enyorança d'aquelles bones hores passades al recer d'aquell Santuari, on és venerada l'Imatge de la nostra Mare i Regina.

Enguany no cal dir que revestí solemnitat extraordinària, puix constituí també un dels actes amb què es commemorava l'aniversari XXV de l'apostolat coral del mestre Pérez Moya, prenent-hi part conjuntament en els cants litúrgics la Schola Cantorum, l'Orfeó de Sans i l'Orfeó Montserrat.

Els actes del Romiatge indicats en els programes, que es repartiren als romeus es compliren fidelment i foren celebrats amb tota solemnitat i lluïment, especialment l'Ofici solemne de les 10 del diumenge, dia 21, que fou celebrat pel Rvd. Sr. Rector de Santa Maria de Jesús, actuant de diaca i subdiaca respectivament el Sr. Rector de Sant Joan de Gràcia i el Sr. Vicari dels Josepets, que assistia al Romiatge en representació del Sr. Ecònom.

El dissabe, a les 5 de la tarda, es féu l'entrada a la Basílica, presidint l'Imatge del Sant Crist de la Pia Unió de Sant Miquel Arcàngel, segons lo convingut, i després de cantada l'antífona per la Rvda. Comunitat féu la presentació de tots els romeus a la Verge el Rvd. Dr. D. Marcelí Garriga.

Al dia següent, a les 7, hi hagué Missa i Comunió general en la dels Escolans, força concorreguda.

A les 10, com hem dit i després del cant de Tertia per la Rda. Comunitat, hi hagué la Missa solemne, cantada per aquella, l'escolania i poble, acabada la qual es féu la processó de la Minerva.

Després d'aquests actes religiosos, als claustres del Monastir, tingué lloc el concert dedicat al Rvd. Pare Abat, Comunitat i Escolania, executant-se les següents composicions per les tres anomenades entitats corals:

«Deprecacions», «El galan desdenyat», «El maridet», «Ballada dels Goigs de Nostra Dona de Montserrat», «El tunc que tan tunc», «Pel camí d'anâ a Betlem» i «L'estol cantaire», totes d'en Pérez Moya, que foren molt aplaudides.

En l'acte del concert fou ofrenat al celebrat i festejat mestre un pergamí per l'Orfeó Montserrat, d'Olesa, que en nombrosa Comissió volgueren assistir aquell dia a les festes que es celebraven per a testimoniar a aquell la seva estima i consideració.

També es repartiren uns escaients recordatoris de la data que es commemorava.

A la tarda, a les cinc, es féu el Via-Crucis, seguint les estacions monumentals i portant-se l'Imatge del Sant Crist, de la Congregació de Sant Joan de Gràcia.

A la Capella de la Soledat el Reverend Dr. D. Antoni Forns, rector de l'esmentada parròquia, pronuncià un

inspirat sermó, que fou escoltat devotament per la nombrosa concurrència.

Acabat el Rosari s'efectuà l'anunciada processó de les antorxes.

El dilluns, a les 8, els romeus de Gràcia anaren a la Cova de la Verge, acompanyant l'Imatge del Sant Crist de Sant Joan; allí es digueren dues Misses, la primera amb Comunió i en la que féu una sentida i aprofitada plàtica el Sr. Vicari dels Josepets, glosant l'amor que devem sentir per la Verge de Montserrat i preparant-nos per a rebre a son Santíssim Fill Sagramentat.

A la tarda, a les tres, tingué lloc el comiat a la Verge, pronunciant un vibrant parlament el Rvd. Dr. D. Salvador Barone, Ecònom de la Mercè, i poques hores després la major part dels romeus emprengueren el retorn a Barcelona, mentre del cel llavors queia la tan desitjada i benefactora pluja.

No volem cloure aquestes ratlles sens fer notar el reconeixement envers la Comissió que tingué la responsabilitat de l'organització dels actes del Romiatge per la discreció i encert amb que foren realitzats, la cooperació prestada al Romiatge per elements adherits a nosaltres, tals com l'escolania de Jesús, sens oblidar als amics i consocis seenyors Llansana, Salvador i Enric, Masip Jaume i altres que els ajudaren en la penosa tasca d'efectuar la inscripció i distribució de celles.

I fins l'any que ve si Déu ho vol.

Orfeó Montserrat

L'Orfeó Montserrat, del Centre, com es veu, ha portat últimament una vida ben activa, després dels Concerts de Quaresma, per Radio, dels actes en homenatge al seu Director Sr, Pérez Moya i el seu concurs al Romiatge a Montserrat, el diumenge, dia 19 de maig, donà un escollit Concert al local dels Germans de les Escoles Cristianes de la Parròquia de Sant Joan amb motiu de les festes commemoratives, organitzades per aquells benemèrits religiosos i els antics alumnes de les seves escoles.

Als actes religiosos del matí, a l'Església de Sant Joan, atentament invitat el Centre hi fou representat pel senyor Tresorer general de la Societat D. Oleguer Masip.

Festa memorable

Conforme anunciàrem en el número anterior, el dia de l'Ascensió del Senyor, 9 de maig, tingué lloc a la nostra Parròquia l'acte de la Primera Comunió dels nois de les escoles del Centre el qual es celebrà amb la solemnitat acostumada tots els anys.

La Missa fou cantada per l'escolania de la Parròquia i pels propis nens combregants, i la celebrà i pronuncià una adequada plàtica preparatòria el Sr. Rector Dr. D. Marcelí Garriga, Consiliari del Centre, que aportà el seu valuós concurs per a la major solemnitat de la festa.

Els nous combregants, que es vegeren acompanyats en tan memorable acte per la Junta Directiva del Centre i bon nombre de socis foren obsequiats amb un exquisit esmorzar, servit al nostre local social.

NOTICIARI

En un dels diumenges de maig últim rebérem en el Centre a D. Dionís Fabré, Cònsol de Xile, el qual ens féu entrega d'un donatiu de vint-i-cinc

pessetes que el seu difunt pare D. Antoni Fabré i Milà (a. c. s.), legà testamentàriament a la nostra Societat, de la qual fou soci protector.

Al comunicar-ho als nostres consocis i llegidors de l'Or i Flama els recomanem tinguin present en llurs oracions l'ànima del difunt benefactor de la nostra obra.

OBITUARI

Ha mort D. Marian Manich i Torrents (a. c. s.), soci antic del Centre al qual sempre donà mostres de distingir amb el seu afecte i adhesió.

Descansi en pau el veterà soci i rebin els seus fills, amics nostres, i demés família l'expressió del més sentit condol de la Societat. Preguem per la seva ànima.

— El dia 26 de maig, festivitat de Sant Felip Neri, oferí per primera vegada el Sant Sacrifici de la Missa en l'Església dels PP. Felipons de Gràcia nostre estimat amic Mossèn Pau Vives i Masses ; fou apadrinat en tan solemníssim acte pels seus germans En Josep Vives i N'Angelina Sauch de Vives, i féu el panegíric enaltint la missió del sacerdoci el Rvd. Pare Josep M.ª Pijoan, S. J. La Missa fou cantada molt ajustadament per la Capella de la pròpia Església i els seus fidels cantaires, sota la direcció dels celosos mestres Rvds. Mossèn Penina i Pare Solé.

Des d'aquestes planes de l'Or i Flama, a les que hem tingut el gust de veure-hi cooperar el nou sacerdot, ens plau repetir-li la nostra més sincera i cordial enhorabona.

Felicitem de pas també als Reverents Pares Felipons per haver pogut celebrar la festa del seu gloriós Pare i Patró de faisó tan remarcable i realçada per la majestat que l'observància de la litúrgia imposa a les solemnitats religioses.

Acte religiós reglamentari

El dia 29 del corrent, festivitat de Sant Pere Apòstol, patró de la Societat, es celebrarà Missa i Comunió General a les vuit, a la Parròquia de Santa Maria de Jesús.

La Junta Directiva prega als socis del Centre i als de les seves seccions assisteixin a l'esmentat acte.

AVIS IMPORTANT

Junta general ordinària

Per la present, es convoquen tots els senyors socis actius del «Centro Moral Instructivo de Gràcia» a la Junta General ordinària d'enguany, que la Junta Directiva ha fixat pel diumenge, dia 7 de juliol vinent, a dos quarts d'onze del matí, sota el següent ordre :

1.r Lectura i aprovació de l'acta de la Junta general anterior.

2.n Lectura pel Sr. Secretari de la Memòria dels actes més importants, celebrats per la Societat durant l'any de 1928 a 1929.

3.r Rendició i aprovació de comptes, així generals del Centre, com particulars de les Seccions.

4.t Elecció dels càrrecs següents : Vicepresident, Tresorer, Vocal primer i Secretari.

5.t Discussió de les proposicions que es presentin en forma reglamentària.

SECCIÓ DE FESTES

Programa per al mes de Juny de 1929

Día 9: Selecta Sessió de Cine. Interessant programa de pel·licules. — A 2/4 de sis tarda.

Día 16: Aplec Anyal a Sta. Creu d'Olorde

(Detalls a la secció de «Joventut»)

Día 23: Darrer aSessió de Cine de la temporada. Variat i escollit programa de pel·licules. A 2/4 de sis tarda.

Día 29: Última representació de teatre de la temporada, a càrrec del quadro escènic, posant-se en escena la molt xistosa i bonica comèdia catalana en 3 actes

La troca dels embulls

en la representació de la qual hi pendran part tots els Socis del quadro escènic. A 2/4 de sis tarda

Día 30: Extaordinària festa de germanor a Valldoreix, organitzada per les Seccions Orfeó Montserrat i Quadre Escènic d'aquest Centre.

Matí: Festa religiosa a l'Eglésia de Valldoreix

Tarda: Gran audició de Sardanes per una de les més acreditades Cobles.

Aquest número ha passat per la censura governativa

Tipografia Emporium, S. A. · Telèfon 15216 · Ferlandina, 9 i 11 · Barcelona

GÈNERES DE PUNT

LOS DOLLARS

CARRER DE SALMERÓN, 56 : GRÀCIA

Disponible

Anunciant-vos a

Or i Flama

protegiu la nostra obra

DEMANEU PREUS

Companyia Trasatlàntica

Vapors Correus Espanyols

Serveis Regulars:

DIRECTE: Espanya-New York
7 Expedicions a l'any

RÁPID: Nord Espanya a Cuba i Mèxic
14 Expedicions a l'any

EXPRESS: Mediterrani a l'Argentina
12 Expedicions a l'any

LÍNEA: Mediterrani, Cuba i New York
14 Expedicions a l'any

» » a Puerto Rico, Venezuela i Colombia
14 Expedicions a l'any

» » a Fernando Póo
12 Expedicions a l'any

» » a Filipines
3 Expedicions a l'any

Servei tipus Gran Hotel, T. S. F., Radiotelefonia, Orquestra, Capella, etc.

Per a informes, a les Agències de la Companyia en els principals ports d'Espanya
A Barcelona: Oficines de la Companyia, Plaça de Medinaceli, 8

POLI-CLÍNICA GIRÓ

Adjunta al Sanatori Marítim de Sant Josep

Plaça del Sol, 3 i 4
Barcelona (Gràcia)

HOMEOPATIA

ESPECIALITATS: Malalties dels infants, de les dones, dels ulls, de la boca, del nas, gorja i orelles, de les vies urinàries, cirurgia, electricitat i massatge, anàlisis